

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА СЛАВНОТО ПЕТДЕСЕТИЛЕТИЕ

Измина половин век от онзи исторически октомврийски ден, когато руският пролетариат в съюз със селячество и другите трудещи се, ръководен от партията на болшевиките, с победоносен шум срина прогнилия капиталистически строй в Русия и възвести раждането на първата в света работническо-селска държава.

Петдесет години вече Великият октомври е ярка пълнолуние звезда за борещото се човечество. Петдесет години ден след ден расте и укрепва международният авторитет на великата страна на съветите като главна надежда, опора и вдъхновение на всички, които се борят за свобода и щастие, за правото на трудещите се да бъдат господари на своя живот и на своята съдба. Днес очите на стотици и стотици милиони хора от цял свят са обърнати с благодарност и

любав към великия Съветски съюз — страната, чиято политическо, икономическо, културно и военно могъщество е най-важният залог за световния мир и прогрес.

За половин век съветският народ, ръководен от своята Коммунистическа партия, извърши велик исторически подвиг. Изпитал още в зората на своето съществуване нашествието на интервентите и разрухата от Гражданската война, обкръжен от враждебния капиталистически свят, понесъл огромни жертви и разрушения от хитлеристката агресия, Съветският съюз победоносно премина през всички исторически бури и изпитания и се превърна в могъща крепост на социализма, опора и надежда на революционните движения в целия свят. За половин век страната на съветите осъществи и укрепи своите революционни завоевания

във всички области на живота. Някогашната изостанала и бедна Русия стана могъща индустриална държава. Значително се повиши жизненото равнище на съветските хора. Разширява се социалистическата демокрация, създават се все по-големи социално-политически и материални предпоставки за по-нататъшното разгръщане на силите и възможностите на човека и обществото за преминаване към комунизма. Успешно се изпълняват решенията на XXIII конгрес на КПСС, които разкриват нови хоризонти в развитието на великата съветска страна.

Опитът на КПСС и на Съветския съюз намери пълно потвърждение в социалистическите революции и в изграждането на новото общество в народнодемократичните страни.

В продължение на поло-

вин век СССР е главната непоколебима материална и политическа база на световния революционен процес.

Българската комунистическа партия растеше и възмъжаваше, въоръжаваше се с идеите на ленинизма, като работеше рамо до рамо с Коммунистическата партия на Съветския съюз. Основоположникът на нашата партия Димитър Благоев бе живата връзка между руското работническо движение и българския социализъм. Революционното работническо движение в нашата страна през цялата своя история се намираше под непосредствено влияние и работеше в най-тесно сътрудничество с руското революционно работническо движение. В продължение на няколко десетилетия партията се развиваше и крепнеше под ръководството на безсмъртния Георги Димитров — верен ученик и

съратник на В. И. Ленин. Великата октомврийска социалистическа революция още по-тесно сплоти революционните сили в нашите две страни.

През юбилейната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция, следвайки заветите на Благоев и Димитров, българските комунисти ще манифестират още веднаж своята непоколебима вяроност към марксизма-ленинизма, любовта и дълбоката си признателност към великия Съветски съюз и ленинската КПСС, готовността си да участват още по-активно и плодотворно в социалистическото строителство, ще дават своя принос за увеличаване мощта и сплотеността на световната социалистическа система, за укрепване единството и солидарността на международното комунистическо и работническо дви-

жение. Българската комунистическа партия и целият наш народ с най-голямо възмущение отхвърлят клеветническите нападки на групата на Мао Цзе-дун срещу авангарда на международното комунистическо и работническо движение — КПСС, и решително осъждат антисъветския курс и провокационните действия на тази група. Българските комунисти и трудещите се смятат, че и сега главният критерий за действителна революционност, за верността на отделни дейци, партии и обществени движения към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, към освободителното дело на Великия октомври е отношението им към КПСС и Съветския съюз.

Единството между Бъл-

гарската комунистическа партия и Коммунистическата партия на Съветския съюз е нерушим, защото то се корени в общите им възгледи и интереси, в общите цели и задачи на тяхното велико дело. Двете партии и техните ръководства са свързани с тесни братски връзки, по ленински работят и се борят, по ленински изпълняват своя интернационален дълг, по ленински осъществяват своята историческа мисия.

Централният комитет на Българската комунистическа партия изразява дълбока увереност, че комунистите и всички трудещи се в нашата страна с патриотичен порив и трудов ентусиазъм ще работят за достойно посрещане на славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Из постановление на ЦК на БКП за честване 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

1967 23 ФЕВРУАРИ ЧЕТВЪРТЪК

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Брой 24
(2215)
ГОДИНА XXIII
Цена 2 ст.

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

Във връзка с изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП вчера на свой пленум Окръжният комитет на БКП избра Контролно-ревизионна комисия. За председател на този нов отговорен партийен орган бе избран досегашният секретар на Окръжния комитет на БКП др. Иван Диков.

За секретар на Окръжния комитет на БКП и член на бюрото бе избрана др. Даяна Иванова, кандидат-член на ЦК на БКП, досегашен кандидат-член на бюрото на Окръжния комитет и зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ ЗА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

Израз на най-искрени чувства към братския нам съветски народ беше общоградското събрание, състояло се на 21 февруари във Велико Търново по случай Деня на Съветската армия и военноморския флот. Началото на това мило тържество извести духовната музика на ВМВУ „В. Левски“ с химните на Съветския съюз и на Народна република България, които приковаха вниманието на хората в салона на Дома на народната армия.

По-различно бе тържеството от друг път и от обикновено, че на него присъстваха и генерал-лейтенант Димитър Николаевич Пороваткин, Герой на Съветския съюз. Заедно с него в деловия президиум на събрания бяха заели места Исидор Костов — член на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет, Димитър Стоянов — кандидат-член на Централния комитет на БКП и секретар на Окръжния комитет, Димитър Тужаров — председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Никола Кушев — секретар на Окръжния комитет на Партията, генерал-майор Цаню Бакалов — началник на ВМВУ „Васил Левски“, Петко Кожухаров — председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Тодор Попов — председател на Окръжния комитет на Отечествения

фронт, Димитър Петров — първи секретар на Градския комитет на БКП и други ръководители на града и окръга. Другарят Димитър Петров откри събранието и даде думата на генерал-майор Цаню Бакалов. В доклада си той проследи историческото развитие и пътя на Съветската армия и военноморския флот от нейното създаване до наши дни. Говори за могъщата техника, която притежава Съветският съюз. Спря се обстойно и на бойната дружба между българската и съветските народи.

Топло и прочувствено слово произнесе и генерал-лейтенант Пороваткин. Той разказа за героичните подвизи на съветските войни в Отечествена война. Говори за изключително високия морален дух на бойците, тяхната готовност да изпълнят докрай своя свещен дълг пред социалистическото отечество и пред свободолюбивите народи от цял свят. Изрази своята радост от успехите на нашата страна в голямо и на нашия окръг.

Събранието прие телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

След това бе изнесен тържествен концерт.

Тържествени събрания по случай 49-годишнината от създаването на Съветската армия се състояха на много места в окръга.

ПОДГОТОВКА ЗА ЮБИЛЕЯ

През 1967 г. се навършват 50 години от победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Във връзка с честването на този славен юбилей във Велико Търново се състои заседание на Окръжния организационен комитет. На него бе разгледано Постановление на Централния комитет на БКП за честването на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. След това се обсъди планът на комитетите и се направи разпределение на членовете по общини, които да окажат помощ за избирането на местни комитети и разработването на мероприятията за честването на тази забележителна годишнина.

Препоръката на Димитър Стоянов — секретар на Окръжния

комитет на БКП и председател на Окръжния организационен комитет, бе градските общински и заводските партийни комитети и първичните партийни организации, комитетите за българо-съветска дружба, масовите и политическите организации, културните институти да разгърнат широка организаторска, политическа и културно-масова работа. Да се води съревнование по изпълнение на задачите, произтичащи от решенията на IX конгрес на БКП, като приемането на обещанията да става под знака на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

За по-голяма оперативност в работата на комитетите бе избрано бюро.

АРМИЯ-ОСВОБОДИТЕЛКА

Генерал-майор Цаню БАКАЛОВ

В суровите февруарски дни на 1918 година, когато над младата Съветска република се състичаха тъмните облаци на военната опасност, се роди и укрепна в бурния ден на жестоки сражения първата в света работническо-селска Червена армия. На 23 февруари 1918 година младите отряди на тази армия встъпиха в бой с интервентите и край Нарва и Псков им дадоха първия решителен отпор. Този ден влезе в историята на Съветския съюз като рожден ден на неговите въоръжени сили и ежегодно се чествува от съветския народ и неговите войни.

Съветската армия, която осигури победата на социализма във великия двубой между труда и капитала и откри новата ера в развитието на човешкото общество, стана близка на цялото прогресивно човечество. Ето защо ежегодно рожденият ден на Съветската армия се чествува и от всички прогресивни и миролюбиви народи.

Героичен е пътят на съветските въоръжени сили, богата е тяхната бойна история. В годините на Гражданската война и чуждестранната военна интервенция Червената армия, разгромявайки белогардейските пълчища и силите на империалистическата интервенция, осуети напълно пълнежните планове на външната и международната реакция за ликвидация на социалистическата република. С това тя спечели доверие не само на съветския на-

род, но и на всички народи, борещи се против гитлисичеството и експлоатацията. През лятото на 1941 година за съветския народ настъпиха нови тревожни дни. Сега задачата за ликвидация на първата в света социалистическа държава, империалистите прехвърлиха на фашистка Германия. Плановите на Хитлер бяха: пълно унищожаване на страната на Съветите, заграване на нейните богатства, а останалите живи съветски хора да бъдат превърнати в робин на германския империализъм.

В тази невидяна досега война мащаби и жестокоост войната се изправиха наново два свята — светът на възходящия социализъм и на умирающия капитализъм. Две армии с диаметрално противоположни цели и морал си дадоха невидяно в историята сражение.

Като провалиха хитлеровия план за „светкавична война“, обезкръвляйки в тежки отбранителни боеве противника, съветските въоръжени сили с нарастваща сила на ударите пристъпиха към неговия окончателен разгром.

1418 дни и нощи съветският народ и неговите въоръжени сили водиха ожесточена борба с фашистките окупатори. За този период бяха разгромени или пленени 500 немско-фашистки дивизии и около 100 дивизии на сателитите на хитлерова Германия, унищожени 75 хиляди немски тан-

ка, 22 хиляди самолета, 700 бойни и около 800 транспортни кораби.

В своя победоносен марш Съветската армия, вярна на интернационалните завети на великия Ленин, донесе свободата и на ограбените от фашизма народи на Румъния, България, Югославия, Финландия, Полша, Чехославия и Унгария.

Организатор, вдъхновител и ръководител на съветския народ и неговите въоръжени сили в жестока борба с врага беше Коммунистическата партия. Тя изпрати на фронта своите най-добри синове. Към края на войната армейските и флотските комунисти наброяваха 3,5 милиона, което съставляваше 60 на сто от всичките членове и кандидат-членове на Партията.

За проявено мъжество и героизъм във Великата отечествена война повече от 7 милиона войни бяха наградени с ордени и медали, 11 625 удостоени с високото звание Герой на Съветския съюз, от които 104 — два пъти.

Величавите победи на съветските войни, несравнимите по размер и героизъм епизоди историята ще съхрани като символ на мъжество и доблест.

Днес Съветската армия и военноморският флот с нова гигантска мощ стоят на стража на световния мир. Благодарение на огромната организаторска работа на Коммунистическата партия, съ-

ветските въоръжени сили разполагат с всичко необходимо за разгромяване на агресора, на която и точка на земното кълбо да се намира той.

Ракетните войски със стратегическо назначение, които се превърнаха в надежден щит срещу посегателството на империалистическите агресори на социалистическия лагер, са в състояние да нанесат на агресора скрупулечен удар с практически неограничена сила.

Силата и мощта на съветските въоръжени сили не е само в съвременната бойна техника. Благодарение грижите на Партията, днес Съветската армия и флот разполагат с прекрасен личен състав. Над 80 на сто от срочностслужещите имат висше, средно и незавършено средно образование, а 70 на сто от тях имат една или друга техническа специалност. Почти 90 на сто от командния състав са комунисти и комсомолци.

Нашият народ винаги се е отнасял с голяма любов и уважение към Съветската армия. Тази любов и уважение се породиха още в онези октомврийски дни, когато тя с неимоверни усилия и изключително себеприщане зашицаваше съветската власт. На тази армия трудещите се от нашата страна гледаха като на своя опора в жестока борба против монархо-фашистката диктатура. И в дните на най-тежки изпита-

ния през Великата отечествена война нашият трудещ се народ не загуби своята вяра в крайната победа на Съветската армия.

Тази вяра и упование на народа ни в Съветската армия бяха оправдани. С нейната решаваща помощ на 9 септември 1944 година социалистическата революция в България победи.

Ако днес нашият народ се радва на свободен живот и спокойно изграждане светлата сграда на социализма, това се дължи преди всичко на великите победи на славната Съветска армия през Втората световна война.

Нашата народна армия, която под грижите на БКП израсна като напълно съвременна армия, винаги се е учила и ще се учи от опита на непобедимата Съветска армия. Изграждането и за такъв кратък срок като съвременна армия в голяма степен се дължи преди всичко на братската помощ на Съветската армия.

Ето защо ние, военностроители от Българската народна армия, и трудещите се от нашата страна с чувство на висока благодарност посрещаме празника на съветските войни. По случай 49-та годишнина на Съветската армия изпращаме на съветските войни своите братски бойни поздрав и пожелания за още по-големи успехи в бойната и политическа подготовка, за благото на великото семейство на социалистическите страни и цялото миролюбиво човечество.

Ученици от VI „в“ клас в село Дебелец поднасят венец на паметника на загинал съветски войн в борбата против немските завоеватели.

НЕСЪКРУШИМА ОПОРА НА СОЦИАЛИЗМА И МИРА!

СЪВЕТСКИТЕ РАКЕТНИ ВОЙСКИ

В стремежа си да разпалят нова агресивна война срещу Съветския съюз и социалистическите страни империалистическите държави засилват непрекъснато надпреварата във въоръжаването. При тези условия КПСС и съветското правителство вземат действени мерки за повишаване отбранителната способност на съветската държава.

Ето защо, се организира на широк фронт производството на различни видове ракети. За кратко време в Съветския съюз бяха създадени ракети с различно предназначение и особено стратегическите ракети, бойните свойства на които превъзхождат всяко друго средство за въоръжена борба. Създаден бе нов вид войски — ракетните войски.

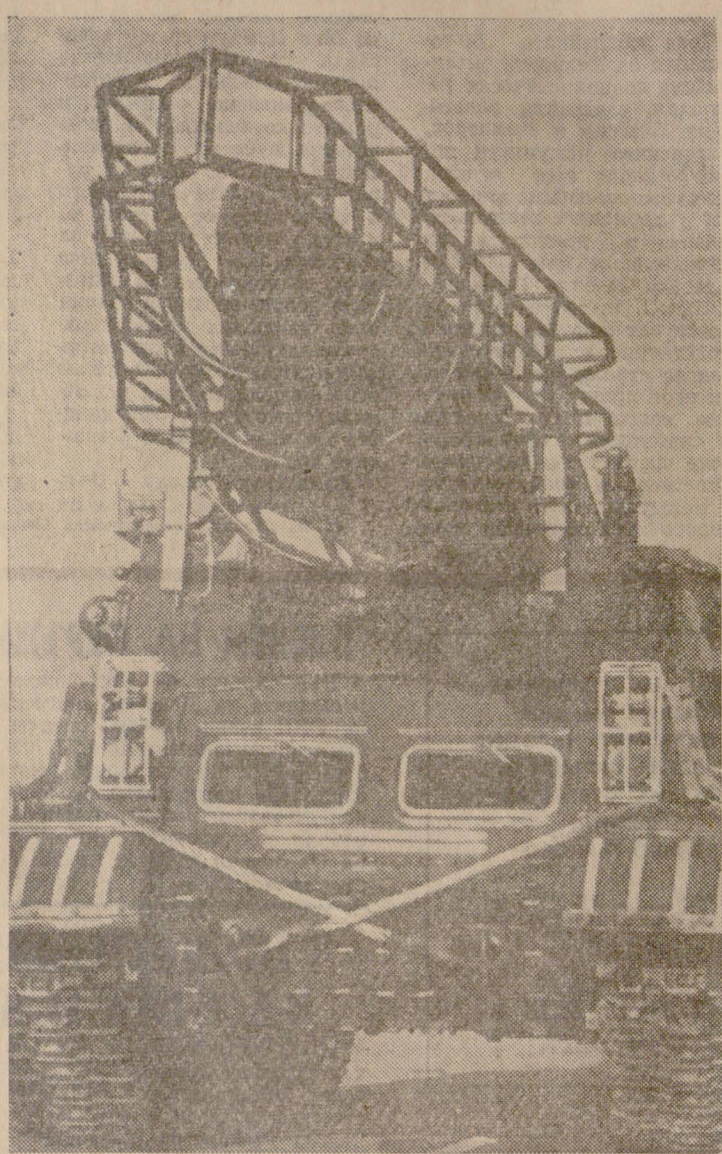
Създаването на съветските ракетни войски със стратегическо значение доведе до големи изменения в световната стратегическа обстановка. Преди появата на стратегическите ракети САЩ имаха сравнително относителна неуязвимост поради голямото отдалечение. На относителната неуязвимост на САЩ сега настъпи краят. Територията на САЩ още в първите минути на войната може да стане театър на военни действия.

Ракетно-ядреното оръжие, с което разполагат съветските въоръжени сили, е безпределно по своята разрушителна сила. Една ракета с мощен ядрен заряд отделя енергия, която превъзхожда енергията на всички взривни вещества, произведени в света през годините на Втората световна война. Новите серии ядрени заряди с мощност 20, 30, 50 и 100 милиона тона тротилова еквивалент и новите свързващи ракети показват, че само няколко водородни бомби са необходими, за да бъдат унищожени цели страни.

За голямата точност на попадение на съветските ракети говори фактът, че на разстояние 15-16 хиляди километра, т. е. изминавайки разстояние по-голямо от диаметъра на земното кълбо, те попадат в точно набелязаната цел. Това означава, че още с първия изстрел набелязаната цел ще бъде поразена. Това е отлична свърхнапрейска точност. За ракетите е характерно, че огромното разстояние от над 10 000 км се изминава за съвсем кратко време — 30-35 мин. На съвременния стратегически бомбардировач за прелитане на това разстояние са необходими 10 часа. Голямата скорост и височина на полета правят ракетите трудно уязвими за противоракетната отбрана.

За високите качества на съветските стратегически ракети се говори много. Ако приемем, че буталните авиационни двигатели имат хиляди, а съвременните реактивни двигатели десетки хиляди конски сили, то мощността на двигателя на една стратегическа ракета достига 20 милиона конски сили. Това е равно на 500 000 леки коли и три пъти по-голяма от мощността на гигантската хидроцентрала на Ангара.

Съветските стратегически ракети притежават и други много високотехнически показатели. Много сложни по устройство, те са сравнително прости в експлоатацията. Подготовката им за старт се измерва буквално с минути: от стационарни, така и от подвижни стартови площадки.

Изстрелването на ракетите не е зависимо от метеорологическите условия.

Съветските ракетни войски със стратегическо назначение притежават такива бойни възможности, които позволяват да се разстрои напълно военно-икономическият потенциал, държавното и военното управление и стратегическите средства за ядрено нападение на противника. В САЩ са пресметнали, че в началния период на войната по най-важните обекти на САЩ могат да бъдат нанесени 263 термоядрени удари със среден тротилова еквивалент около 5 милиона тона всеки.

Масираното използване на мощните термоядрени удари на ракетните войски позволява не само бързо да се извадят от войната още в началния период някои страни, особено с малки и гъсто населени територии, но и решително да бъдат разгромени всички вражески коалиции.

„В наложеното от агресивните сили съревноваване за качество и количество на произведяното ракетно-ядрено оръжие ние не само че не им отстъпваме, но и значително ги превъзхождаме. Производството на стратегически ракети у нас е поставено на „конвейер“ — заяви маршал Крилов.

В Съветския съюз успешно е решен и въпросът за борбата с ракетите на противника. Това дава възможност да се организира надеждна противоракетна отбрана, включваща в себе си антиракетни, зенитни ракетни войски, ракетно-свръхзвукова, ра-

диотехнически и специални войски и други средства.

Успехите на Съветския съюз в изграждането на противоракетна отбрана бяха признати лично от министъра на отбраната на САЩ Р. Макнамара, който отчита, че щатите са изостанали в това отношение. Според различни американски източници, изграждането на САЩ в областта на противоракетната отбрана е с около 3 години. Тези факти не могат да не доведат до отрезвяване на някои разпалени американски „стратеги и политици“ в желанието им да разпалят нова световна война. Мощното ракетно-ядрено оръжие в ръцете на съветските въоръжени сили се явява сигурна гаранция за мира и безопасността в света.

Своята 49-годишнина Съветските въоръжени сили посрещат с нови успехи в бойната и политическа подготовка, в овладяването на сложната ракетна техника. В ракетните войски числото на офицерите, имащи класна специалност, третирава 80 на сто, в това число специалисти I и II клас — 50 на сто.

Съветският народ може спокойно да посрещне 50-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция: въоръжените сили и преди всичко ракетните войски зорко стоят на стража на новия мирен и съзидателен труд и са готови да изпълнят с чест и достойнство своя войски дълг за защита на Съветската родина и на всички страни на социализма.

полковник Борис ВАСИЛЕВ

КОМСОМОЛСКИЯТ БИЛЕТ НА ГРИГОРИИ КАГАМЛИК

„Ще умра, но няма да отстъпя нито крачка назад. Кълна се в кръвта си“.

Това е написано с кръв. Написа го в час на ожесточен бой с хитлеристите сержант Григорий Кагамлик, който получи за своя геройски подвиг посмъртно звание Герой на Съветския съюз.

Съветските части изтласкаха фашистите от село Николско. Хитлеристите се опитаха да си възвърнат този важен рубеж и на Кагамлик, и неговото отделение беше заповядано да прикрива десния фланг — там беше най-опасно. Кагамлик, както винаги, старателно подготви всичко за достойна среща с врага. Неговите бойци изпопаха отличен снежен окоп и се приготвиха за бой.

Не след много се показаха вражеските танкове, а зад тях вървяха автоматчиците. Едва когато хитлеристите съвсем се приближиха, той заповяда да открият огън.

В разгара на боя Кагамлик каза на другарите си:

— Тук е наша земя! Няма да позволим на врага да я окскверни. Дръжте се здраво, другари!

Въодушевени от примера на своя командир, бойците унищожаваха враговете почти от упор. Два германски танка, ударени от Кагамлик, спряха.

Безстрашият сержант беше ранен, но продължаваше да

командува отделенето си.

В окопа останаха само трима: Кагамлик и двама бойци.

— Ще се бием до последна капка кръв — каза Кагамлик.

— Няма да пуснем фашистите! Поразени от твърдостта на съветските бойци, хитлеристите се объркаха. Възползвайки се от краткия отдих, Кагамлик взе комсомолския си билет и написа там с кръвта си думите на клетвата.

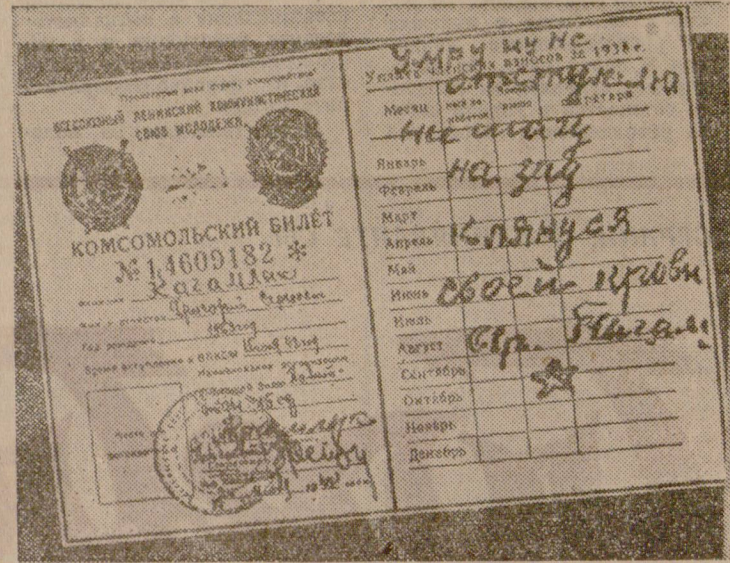
Боят закипя с нова сила. Убит беше картечарят. Кагам-

лик, изнемогнал, залегна сред карачиците и продължи стрелбата.

Куршум го удари под сърцето и той падна. И ето той чу родни гласове и страшното „ура“ на атакуващите другари. Командирът на ротата старши лейтенант Дубок взе на ръце умираещия комсомолец.

Кагамлик отвори очи и прошепна:

— Врагът не мина, другарю старши лейтенант. Не го пуснахме...

25 ДНИ В ОБСАДЕН ТАНК

Това се случи в Румъния през пролетта на 1944 година. Съветските танкове атакуваха врага. Един от танковете се втурна напред, но затъна в блатистата долнина. Вражеският огън го извади из строя. За да не даде на противника да завладее обезлюдената машина, командирът на съединението заповяда на двадесетгодишния комсомолец лейтенант Липкин, на механик-водача Будаев и на радиста Ерощкин да се доберат през нощта до танка, да направят необходимия ремонт и да се опитат да доведат машината в частта. Обаче повредата се оказа сложна и ремонтването

не можа да стане за една нощ, а сутринта нашата пехота получи заповед да се оттегли на нов рубеж.

Танкът с тримата безстрашни танкисти остана на самия преден край.

Смятайки танка за своя плячка, враговете не го взривиха. Те предложиха на танкистите да се предадат в плен. Тримата съветски войни решиха, че е по-добре да загинат, отколкото да се предадат на врага.

Мъжествените танкисти бяха обсадени 25 дни. Нашите сапъори успяха на няколко пъти през нощта да пропълзят и да

предадат на обсадените продоволствие. Но огневата блокада беше толкова силна, че героите трябваше по няколко дни да стоят без вода и храна.

Тогава командването организира помощ за обсадените. Два съветски танка през нощта успяха да стигнат без шум до повредената машина и да я увлекат в нашето разположение. Тримата герои се завърнаха.

Правителството удостои лейтенант Липкин със званieto Герой на Съветския съюз. Водачът Будаев и радистът Ерощкин бяха наградени с ордени.

Парад на първите черноармейски въоръжени сили.

ВИДНИ СЪВЕТСКИ ВОЕНАЧАЛНИЦИ

Маршал Феодор Иванович ТОЛБУХИН (1894—1949 г.)

По време на чуждестранната военна интервенция е работил като началник щаб на дивизия и в щаб на Трета армия на Западния фронт. Завършил е военната академия „М. В. Фрунзе“ (1934 г.) През време на Великата отечествена война (1941—45 г.) е бил отначало началник щаб на фронт, след това командувал армия по време на Сталинградската битка 1942—43 г., от февруа-

ри до октомври 1943 г. е командувал войските на Южния фронт, а по-късно войските на Четвърти и Трети украински фронт.

Войските под командването на маршал Толбухин взеха активно участие в Таганрогската, Криворожко-Никополската, Кримската, Яш-Кишиневската, Будапешенската, Виенската и други операции, които доведоха до освобождаването на част от територията на СССР, а така също територията на България, Унгария, Югославия и Австрия.

Името на маршал Толбухин е тясно свързано с освобождаването на нашата страна от немско-фашисткото робство, с победата на 9 септември 1944 година.

Герой на Съветския съюз, награден е два пъти с ордена „Ленин“, ордена „Победата“ и много други ордени и медали.

Маршал Родион Яковлевич МАЛИНОВСКИ (роден 1893 г.)

Участник в Гражданската война (1918—20 г.) и Великата отечествена война 1941—45 година. Като командувал армия през 1942 година участва активно в разгрома на немско-фашистките войски под Сталинград. През 1943 година, изпълнявайки длъжността командувал Югозападния фронт, проведе редица успешни операции за освобождаването на Донбас и на Южна Украйна.

В 1944 година, ръководейки войските на Втори украински фронт, участва в разгрома на крупните немски групировки при про-

веждането на Яш-Кишиневската операция и освобождаването на Румъния и Унгария.

През август 1945 година войските на Забайкалския фронт под негово командване нанесоха съкрушителен удар по едностранната японска армия в Манджурия.

Понастоящем маршал Малиновски е министър на отбраната на СССР. Герой на Съветския съюз, пет пъти награждаван с ордена „Ленин“, ордена „Победата“ и други.

Маршал Георги Константинович ЖУКОВ (роден 1896 година)

Участник в Гражданската война 1918—20 година. В 1939 година участва в организиран разгром на японците на р. Халхин-

Гол. През периода на Великата отечествена война е заемал длъжностите началник на Генералния щаб на Съветската армия, зам. народен комисар на отбраната на СССР, командувал войските на Ленинградския, Западния и Първи украински фронт.

В 1941 година му е била възложена задачата за отбраната на далечните подстъпи към Москва. През 1942 година е взел участие в освещаването на плаща на Върховното командване по обкръжението и разгрома на крупните немски групировки под Сталинград.

От ноември 1944 година командва войските на Първи белоруски фронт, който заедно с активно участие на Първи украински фронт и Втори белоруски фронт проведоха крупната Берлинска операция и овладяха Берлин.

На 8 май 1945 година в Берлин маршал Жуков прие капитулацията на Германия.

Три пъти Герой на Съветския съюз, награждаван с три ордена „Ленин“, два ордена „Победата“ и други.

Маршал Иван Степанович КОНЕВ (роден 1897 година)

Активен участник в Гражданската война. През годините на Великата отечествена война 1941—1945 година е командувал войските на Калининския, Степния, Първи, Втори украински фронт и др. Под негово ръководство бяха нанесени крупни поражения на немско-фашистките завоеватели в Украйна, Полша и Чехословакия. На 2 май 1945 година войските на Първи украински фронт под негово командване съвместно с Първи белоруски фронт овладяха Берлин.

На 9 май 1945 година Първи украински фронт освободи Прага. След войната заемаше редица

важни постове в Съветската армия, като главнокомандуващ сухопътните войски и заместник-министър на Народната отбрана, главнокомандуващ армията на страните-членки на Варшавския договор и др.

Два пъти Герой на СССР, награден е три пъти с ордена „Ленин“, ордена „Победата“ и други.

Маршал Андрей Антонович ГРЕЧКО (роден 1903 година)

В Съветската армия служи от 1919 година. Участвал във Великата отечествена война на СССР като командир на дивизия, корпус и армия.

От 1953 година до 1957 година командувал група съветски армии в Германия.

През 1957 година стана главнокомандуващ на сухопътните войски и първи зам.-министър на отбраната на СССР.

От 1960 година е главнокомандуващ на въоръжените сили на страните-членки на Варшавския договор.

ПО НЕЙНИЯ ПОБЕДЕН МАРШ

Тя е рожба на Великия октомври. Времето и поведението историческа мисия. Платна гражданската война. И четиринадесет държави предприеха интервенция. Настъпва решителен момент. Борбата се води на живот и смърт. И тя, Червената армия, разгроми и едините, и другите. Но не само това. Помогна на много народи в пределите на Русия. Дари им свободата. Милиони хора са щастливи. Защити завоеванията на социалистическата революция. Образува се Съюз на съветските социалистически републики.

Първото сурово изпитание е издържано с блестящ успех. Годините на мирното строителство се ният като броници. Тя възмъжава. Става все по-силна.

Юни 1941 година. Хитлеристите пълчища нахлуват в пределите на СССР. Отново надвисна страшна опасност. Борбата се води на живот и смърт със завоевателите. Несполуки и победи. И победите идват една след друга. При Москва, Сталинград (днес Волгоград), Курск, Ленинград, в Белорусия, Украйна и Молдавия. Родната земя е освободена от окупаторите.

Август 1944 година. Войските на Втори и Трети украински фронт в района на Яш-Кишинев нанасят нов съкрушителен удар. Съветската армия настъпва на чужда територия, но не да я завладява. На своите щикове тя носи свободата на поробените народи. Румънският народ я посреща като освободителка. Хитлеристите са прогонени. Буржоазията е свалена от власт. Народът поема кормилото на държавата. Една страна от неин противник става съюзник. Румъния тръгва по пътя на новия живот.

Септември 1944 година. Братушките идват. И то втори път. Сега на мястото на генерал Гурко е маршал Толбухин. Победа. Народът ни посреща с широко отворени обятия. Второ освобождение. Поведе ни мъдрата Партия. Синовете народни свиха в борбата.

Ноември 1944 година. Белградската операция е завършена успешно. Нов съкрушителен удар. Югославските народи я посрещат с радост в борбата. Очистена е и тяхната земя от окупаторите. Още един народ ликува — албанският. Четири балкански страни са освободени.

Януари 1945 година. Мощно настъпление на полска територия. Варшава е разрушена, но е горда. С армията-освободителка радио до радио кратък и полският войни. Нова Полша — по нов път на развитие.

Април 1945 година. Будапештската операция зашеметява хитлеристите. Нови огромни загуби за тях. Съветската армия се устремява към Виена. А край Балатонското езеро, след тежки отбранителни боеве, устремно настъпление на Запад. Първоармейците на нова България са тук, заедно със своя по-голям брат. Унгарската земя е освободена. Народът ликува. Приветствува своите освободители.

Май 1945 година. Боевете се водят в самия Берлин. Безусловна капитулация на хитлеристка Германия. Армията-освободителка е до брега на Елба и Балтийско море. Днес това е Германската демократична република.

Златна Прага. Чехословашката комунистическа партия организира народно въстание. Срещу Прага се насочват неподчинили се хитлеристки войски. Въстанието и градът са в опасност. Мощ. И тя идва. Съветските войни от Берлин към Прага. Победа — 9 май 1945 година.

Съветската армия помогна на Норвегия и Австрия в тяхното освобождение от хитлеристка окупация и зависимост.

Септември 1945 година. От Запад към Далечния изток. Мощни удари по Японската квантурска армия в Манджурия. Безусловна капитулация и на Япония. Помощ на народите на Корея и Китай.

Армия-освободителка. Тя на народите я посрещна във всички страни. Нейната лава е в сърцата на всички прогресивни хора по света.

Подполк. П. ПЕТРОВ

Младежки простори

★ РЕДАКЦИОНЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ★

СЕЛСКАТА МЛАДЕЖ В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Дейността на селската младеж през 1967 г. ще се разгръща под светлината на две забележителни събития — честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и свикването на Единадесетия конгрес на Комсомола. Както винаги, така и сега младежта от родните села на окръга ще внесе своя конкретен дал за достойна среща по тези забележителни събития. Най-добър дар в това отношение ще бъде предсрочното изпълнение на производствените планове и повишената политическа активност.

За достойно посрещане на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Единадесетия конгрес на ДКМС се разгоря вече благородното социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на месечните и годишните планове. Още отсга започва подготовката на младежките производствени единици, младите механизатори и животновъди за изпълнение на годишните планове. Израз на този стремеж е обявяването от ЦК на ДКМС, ЦК на Профсъюза на работниците от селското стопанство и ДСО "Тракторно и селскостопанско машиностроение" съревнование под лозунга "Техниката с пълна мощ" и организирането на конкурси — състезания между младите технически кадри на село. Съревнованието ще се води на три етапа — провеждане на местните състезания — конкурси, окръжните конкурси с първенците от местните конкурси и национално състезание на най-добрите механизатори, шофьори и специалисти в село Веселино — Ямболско, где е доставен и работил първият съветски трактор.

За стимулиране на квалификацията и повишаване на професионалното майсторство Окръжният комитет учреди диплом и значка "Млад майстор в професията", които ще се връчат на най-добрите механизатори, животновъди, шофьори, специалисти и др. Първите дипломи и значки ще бъдат връчени на победителите в състезанията-конкурси в навечерието на Единадесетия конгрес на ДКМС.

Цялата бъдеща работа на окръжната комсомолска организация сред селската младеж ще бъде насочена към професионално-техническо обучение на младежта от селата, така че до края на петата петилетка всички младежи от селата на окръга да имат определена професия.

За да се стабилизира по-добре производството и състоянието на клубове на механизаторите, сформирани ремонт на машините и поддръжка на тракторния и машинен парк, Окръжният комитет на ДКМС и управление "Земеделие" обявиха преглед между младеж-

ките тракторни бригади и станове. Прегледът ще продължи от януари до юни.

За популяризиране на техническите постижения в селското стопанство и създаване на любов към техниката сред селската младеж в чест на Единадесетия конгрес ще се организират и състоят празници на техниката — по примера на селата Камен и Полски Сеновец.

Една хубава инициатива си пробива път и се утвърди в живота на комсомолските дружества и организации. Това е денят на Комсомола, който се превърна в своеобразен преглед на трудовата, политическа, културно-масова и спортна дейност на комсомолските дружества и организации. В чест на споменатите забележителни дати във всеки район на окръга ще се състоят такива дни на Комсомола.

На всички е ясно, че младият селскостопански специалист ще играе голяма роля както в областта на материалното производство, така и в обществения живот на село. През март Окръжният комитет ще организира и проведе окръжна среща с всички селскостопански специалисти за обсъждане на проблемите на младежката работа на село и мястото на младия специалист.

Пред младите животновъди стоят особено отговорни задачи. Преди всичко да произведат повече и по-важна животинска продукция. Новата система на стопанско ръководство повелява да се работи така, щото крайният резултат да бъде печалбата. Израз на това изискване е съревнованието "През петата петилетка рентабилни младежки ферми". През октомври ще се отчета заключителният етап на това съревнование. Необходимо е колективите на младежките ферми да работят още по-упорито за затвърдяване на постигнатото и за завоюване на нови успехи.

Това са само част от инициативите и мероприятията, които ще се проведат сред селската младеж в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Единадесетия конгрес на ДКМС. Редица общински организации и дружества вече излязоха със свои инициативи и мероприятия, като районни срещи на трите поколения, изучаване героичното минало, настояще и бъдеще на родния край, вечери, теоретически конференции, екскурзии и др. Селската младеж от Велико-търновски окръг никогата не е изоставала, винаги е била в челните редици в производството и обществения живот и сега в чест на своя конгрес и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ще изяви най-пълно своите възможности.

Цено ЙОРДАНОВ

деж. Един от тях е раздаването на оръжието. В тържествена обстановка, с подходяща програма, в ръцете на младежа във войнишка униформа е истинско бойно оръжие, което се предава от ръка на ръка. И току-виж от някоя част падне бележка "Млади другарю, автоматът бие отлично, пази го!"

С поздрав М. С. Желев
Поема боецът оръжието и

ЕЖЕДНЕВИЕ С ТРУДНОСТИ И ГЕРОИЗЪМ

си представя огневата линия. Но къде е тук героизмът? — Стреляхме по фиктивен противник с халосни патрони. Каква по-голям героизъм, с първите изстрели да поразим целта! И да знаеш, че когато се наложи, истинският противник ще намери не безпомощен и слабоволюен характер, а войник, който ще го поразят с първия изстрел. Такава бойца иска Родина.

Но ти още питаш къде е героизмът, къде са трудностите? Те теждат започват. Малко е да изрешеш думите на клетвата. Не са най-добри бойци тези, които само са я научили. Най-добри са ония, които са я скътали в сърцето си, защото нашата клетва учи на най-добри човешки добродетели:

честност, храброст, трудолюбие, дисциплина и др.

Студът щипе. Колоната върви бавно към целта. И в един момент другарят ти пада, заминава са краката му. Но сите го поред. Силите ви напукат, но как да го оставите? А гледате командира на взода. Нарамил четири рани и три автомата, разбива пиртина. Вървят годините и колоната не спира. Като филмова лента

се редят случки: потушаване на пожар в Железари, бригадирските дни в помощ на селското стопанство. Реката носи парченца лед. Мостът пред бойците е приятен видение, но... командирът твърдо казва: "Другари бойци, мостът е съборен от противника — реката трябва да се гаси!" Гледате го учудено, но командирът нагазва в ледената вода. Тръгваме след него.

Но няма само в това се състои животът в казармата. Не! Тя е школа не само за мъжество и безстрашие, но е и училище. Най-тачените и обичани са тези бойци, които постигат отлични резултати по бойната и политическата подготовка. В нашето поделение бойците постигнаха отлични резултати

кап. АТ. ДИМИТРОВ

Бр. 119, год. VI

Стефан ВЪЛКОВ

ЗА ЩАСТИЕТО И НЕЩАСТИЕТО

Търсачите на щастие сме ний. Ний търсим го във висините, по всички географски ширини или във земната кора зарито.

И гоим го в места отдалечени, копнем за невиджани страни, като че щастие ни елен е и негови ловци сме ний.

Но от нещастие по някой път усещаме се наранени

и със куршум във своята гръд побягваме като елени.

Преследвани от своята горест, потърсваме по-хубав кът, изред други, непознати хора, отвъд нещастие ни, отвъд...

Ала куршумът в нас остава и ний откриваме тогав все тез търсачи на забрава или на щастие до нас.

Младежка бригада "Валентина Терешкова" с ръководител Младенка Христова в цеха за кляти на Випром — Павликени редовно преизпълнява трудовите си норми. На смяна пълнят по 1000 еднолитрови кляти в повече от графика.
НА СНИМКАТА: Гергана Енева, Младенка Христова и Веска Тодорова.

ИНТЕРЕСЕН ЛИ Е ЖИВОТЪТ В КОМСОМОЛСКОТО ДРУЖЕСТВО

Вече сме в единадесети клас. И на всяко събрание въпросът "Интересен ли е животът ни?" кара комсомолците да търсят нещо ново, да предлагат интересни инициативи и после да работят за тяхното осъществяване. В това ни помага младостта.

На младостта никога не е липсвал жар и ентузиазъм, на нея са чужди еснафското спокойствие, ленивата неинтересованост. А щастие сме млади. И затова тръгнем ли на поход, смех и глътка ще подчинят вечното спокойствие на младежките пътеки; съберем ли се заедно, звънят на магнетофона ще ни накара да танцуваме; оти-

дем ли на кино, в очите ни ще запалит огънят на възхищение.

Безкрайни са разговорите за нови филми, за прочетени книги, а спорите съпътствуват всеки миг за най-различни неща. Спорове остри, разгорещени, в които и двете страни отстояват до край мнението си и дори победи, не се предават. Спорове за физика и кибернетика, за музика, за отговора на задачите. И когато нерешени въпроси станат много, идват вечерите на любимия предмет. Интересни са формите и средствата, които се използват в дружеството. С оригиналните но мера на вечерите на талантите, с

колективното решаване на задачи, с политическите информации и футбола на малки вратички се разнаообразява животът в организацията.

Питайте младите археолози "Интересно ли е вашето ежедневие?" и те ще ви затрупат с разкази за не една сбирка, за доклади, ще ви обяснят как да се познава от кой век е монетата, ще ви бъдат назамен екскурзовод на Царевец или в музея. Задайте същия въпрос на участниците в кръжока "Проблеми на театъра" и без да искате, заедно с тях ще навлезете в чудния свят на образи и превъплъщения, а математиките са пре много задълбочени във функции и графики.

Всички от нас търсим истината, за да прекратим утре прага на живота с определена цел.

Но какво да кажем за ония, които макар и единично, спокойно стоят настрана и с безразличното си внасят сивота в нашите редици.

Може би им е скучно? Може би това, което за другите е инте-

ресно, за тях да е нещо, което не заслужава внимание? Тогава? Как во да се направи, за да излезе мълчанието на комсомолските събрания.

Мълчанието, незаинтересоваността са най-големите ни неприятелите сега. Те се пораждат от скуката там, където колективният живот е замрял; вмъкват се тихо в нашите редове, за да ги разстройат. Нека разчупим "установените" (някакви) порядки, да се събранието трябва да се изкажат само няколко определени комсомолци. Нека няма "мълчаливи" събрания. А за да предотвратим това положение, е необходимо да превърнем всеки ден в празник, всеки ден да поднасяме на комсомолците нещо ново и интересно, да ги увличаме и да не им оставяме време да скучаят.

Така в нашето дружество ще стане още по-топло, още по-интересно!

Вioleta ОСТРОМСКА

ученичка от XI клас във Втора гимназия "В. Друмев" — Велико Търново.

ДЕВЕТИМАТА ОТ ДРАГАЖНИЯ ФЛОТ

ТЕ СА ДЕВЕТ млади мъже.

Съвсем обикновени, когато работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

Влизам в канцеларията на Драгажния флот. Попадам на заседание. Началникът на района Крум Костов, партийният секретар Янко Димчев, председателят на профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

Влизам в канцеларията на Драгажния флот. Попадам на заседание. Началникът на района Крум Костов, партийният секретар Янко Димчев, председателят на профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

кап. АТ. ДИМИТРОВ

профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

Влизам в канцеларията на Драгажния флот. Попадам на заседание. Началникът на района Крум Костов, партийният секретар Янко Димчев, председателят на профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

Влизам в канцеларията на Драгажния флот. Попадам на заседание. Началникът на района Крум Костов, партийният секретар Янко Димчев, председателят на профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

Влизам в канцеларията на Драгажния флот. Попадам на заседание. Началникът на района Крум Костов, партийният секретар Янко Димчев, председателят на профкомитета, младежкия секретар и други загрижени обсъждат работата върви спокойно, и далеч не тези, когато нещо не е както трябва. Комсомолското им дружество е едно от най-дейните в градската организация. Работят на Драгажния флот — вадят пясък, чакъл и баластра от дъното на Дунава.

Толкова научи в Градския комитет на Комсомола — Свищов. Тръгнах към тях през един мразовит февруарски ден. Изкачих се на Калето, за да видя отвисоко работното им място. Пред мен се откри Свищов, приказно красив, потънал в гъста мъгла. Сякш много близо се издигаше камбанарията на Фичевата църква, а срещуположно на нея, под крепостта, като огромни черни жирафи, навели се да пият вода, кършеха стан осемте кулокрани на пристанището. Вятърът насъдзваше очите, а през влагата далечината се вижда миражно близка и красива. Може би затова огромните ледени блокове ми изглеждаха като разсфъннали бели лили.

кап. АТ. ДИМИТРОВ

КОНКУРС ЗА СРЕДНОШКОЛЦИТЕ

С цел да се повиши интересът на средношколската младеж към събитията в света и да се задълбочи изучаването на основните идеологически дисциплини, Окръжният средношколски щаб и Окръжният комитет на ДКМС обявиха конкурс сред средношколците от средните политически училища и техникумите, които изучават основи на комунизма.

Конкурсът ще се проведе в четири кръга: вътрешноучилищни състезания, градски състезания, предварително окръжно състезание и окръжен радиоконкурс. Темите, по които трябва да се подготвят участниците в конкурса, са следните:

1. Необходимостта от изучаването на марксизма-ленинизма — единствено правилен научен метод.
2. Международното значение на Великата октомврийска социалистическа революция и нейното отражение в България.
3. Преходът от капитализма към социализма — основно съдържание на нашето съвремие; противоречието между капитализма и социализма — основно противоречие на съвременната епоха.
4. Форми на прехода от капитализма към социализма.
5. Предимството на социалистическата стопанска система пред капиталистическата.
6. Системата социалистическа система и ролята на Съветския съюз в нея.
7. Държавно-монополистическият капитализъм.
8. Буржоазните и реформаторски теории за "народния капитализъм" и "държавата на всеобщо благоденствие" и тяхната несъстоятелност.
9. Социалистическият патриотизъм и пролетарската интернационализъм — корени на противоборбата на буржоазния национализъм, шовинизъм и космополитизъм.
10. Буржоазен и комунистически морал.
11. Класиците на марксизма-ленинизма за културното наследство.

Програмата за конкурса е изпратена до учениците, общинските и градските комитети на ДКМС. Подготовката започва. В подготвителните мероприятия са залегнали просветни събрания по някои от темите, посочени за конкурс, срещи с партийни и стопански ръководители, научни работници, изучаването на отделни документи на класиците на марксизма-ленинизма, на основните документи на международното комунистическо и работническо движение, организиране на вечери, викторини и други.

Конкурсът е посветен на XI конгрес на Димитровския комсомол и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Среща на членове от екипажа на кораба "Велико Търново" с учащите се от езиковата гимназия "Асен Златаров" при гостуването им в града ни.

Бележитият български писател Емилиан Станев навърши 60 години. По този повод в родния град на писателя — Велико Търново, ще се чества неговия юбилей. Тържествата ще започнат в събота в салона на Дома на народната армия. Тук великотърновци ще изкажат своето преклонение пред голямото дело на своя именит съгражданин.

друг — груб, алчен и бездушен. Струва му се, че светът, който го заобикаля, чака от него нещо важно и съдбоносно, а той стои ням, безпомощен, изплашен от себе си и от душата си, която се вслушва жадно в тихата есенна вечер. Но инерцията на баналното еснафско всекидневие е толкова силна, че по-нататък всичко става така, както е било навсякъде — бракът по сметка и вече уреден. Един компромис влезе след себе си друг. И бъдещият съвместен живот започва с една затаяна лъжа.

Емилиан Станев притежава рядката способност да превърща най-обикновени житейски случки в материал за психологическо изследване. От първите си разкази, до последната отпечатана в литературните издания страница на още незавършената му повест за княз Сибин, той е все същият — разказвач, който различава и анализира всяко, дори незначително на пръв поглед, душевно движение, майстор на пластично, почти осезаемо описание.

Кръгът от теми и проблеми непрекъснато се разширява. Отначало — дребнавото провинциално всекидневие с неговите конфликти и носители на тези конфликти. После — разкази за животните, в които е пресъздаден цял един свят.

„В тиха вечер“ и „Крадецът на праскови“ ни разкрива писателя откъм една нова страна — в тях психологическият разказ е подчинен на идеите за социално устройство. И ето че съвсем естествено дойде и романът „Иван Кондарев“ — един от големите

върхове на нашата литература. Тъй като на класовите битки разглежда познатия провинциален свят на емилианстаневите герои. На историческата сцена се появява комунист Иван Кондарев, с цялата сложност на личните си преживявания и с онова мъчителен преодоляване на временни истини и заблуди, което логично го отвежда до великия подвиг на саможертвата в името на комунистическата идея.

Говоря за произведенията на Емилиан Станев, не и за самия него, защото истинската биография на един писател е заключена в неговите творби.

Тепърва литературните историци и критици ще се занимават с творчеството на Емилиан Станев. Защото неговото писателско дело е част от културния капитал на българската нация.

Щастливи са ония писатели, които и в дните на своята шестдесетгодишнина, са запазили бодростта и стремителността на творчеството на Емилиан Станев. Неговият образ е силна и елегантна, защото в нея мисълта е форма и формата мисъл, а това е истински свят. А пък истинските белези на един от най-оригиналните белези на днешната проза.

Нека най-после не пестим традиционните пожелания за дълголетие и успех. Писателят Емилиан Станев отдавна ги е заслужил.

Димитър МАНТОВ

Случи се тъй, че през последните седмици се срещаме често с Емилиан Станев. Казва сам го и друг път — той е от малчината, която познавам, де то могат да превърнат и най-обикновени разговор в изкуство. Говори за обикновени неща и уж думите са същите, които произнасяме и ние, а при него излизат никак по-дълбоко, красиво и значително. И е все едно да става дума за някогашния търновски полковник Късов, дето през Европейската война издал една заповед — „ама това се казва заповед!“

В нея всяка думичка завършва с категорична заповед: „Да се наведе със смърт!“ Или за това колко голяма кинта е „Под манастирската лоза“ на Елин Пелин, а пък не все още не сме я разбрали и поставили на полагащото й се място в нецисловата иерархия на българските си романи. Или за това как може да се оправи днешната ни литература... Полковникът излиза от тесните рамки на детския спомен и се превръща в образ, в мрачна символ на един свят — свят на войнствените маршове и стрелби по „Маринко пие“ и „Карталя“, светът на тесните улици на „Варуша“ и тряска на файтовете към Станболов мост — свят, който няма никакво да се върне. И мислите за прозата на Елин Пелин не могат да бъдат неперспективна констатация, а стават едно литературно откритие: авторът, който преди половин век е написал: „...Тя почувствува гълтните си с желание погледите, влетите ги и ги влячи като невидими жодзи чак до далечния завой...“ не е само мило! Такъв автор е съвременен и вълнуващ мисълта на тази измислена от безсмислена употреба дума. Неговата образност е силна и елегантна, защото в нея мисълта е форма и формата мисъл, а това е истински свят. А пък истинските белези на един от най-оригиналните белези на днешната проза.

И така — вие седим в просторния хол и гледате в нагорната печка говори като пламъците на добра и стара каминка. Отминал е един напрегнат ден: преговори за снимки в работния кабинет, телевизионен разговор с редакторите от „Литературен фронт“ за новия, посветен на юбилея, брой, посветен на организаторите на тържеството във Велико Търново. Снимките ще започнат утре в десет часа сутринта. Редакцията на вестника на получава съгласие на горещото си желание да печата неизвестни стихотворения на писателя, представителите на Велико Търново успяват да определят четвъртъка като начало на тържествата, които ще завършат в

неделя в град Елена. Суетната сбирка — една въздишка и с едно просто: „Ще изляжем и юбилей!“ Мръкна и силната светлина на лампите спира маслото на мрак пред крехките преграти на стълбата. Някой дръпна златистите завеси и в хола става тихо и уютно. И като да наградата на този тежък и практичен ден, Емилиан Станев казва: „Надигна, прочети първата част на новия разказ!“

Този разказ — наистина е нов, не само защото е написан скоро и в същност е недовършен. Той е нов още и затова, защото писателят по старината капризи на творческата охота и излязъл от днешните боготърсачки години на денната за Сибин, преласката княз, от мислите за бележната кинта „Султански лов“, който главен герой, ще бъде славният денин, в който на колготе тече чужда неспокойна българска кръв... и се е заловил да ни разказва за многозначителните патии на американския професор Скот Ренолдс, дошъл да прекара лятото в „персната“ Ривниера край Варна. Той е нов преди всичко затова, защото бележитият писател навлиза в един нов свят на мисли и чувства, съветен твърде много на рефлексивната чувствителност на нашите дни и им дава една форма, която — поне днес — не го е занимавала тъй дълбоко и интригуващо както днес!

Този разказ, изложената върху страничната пустота на Скот Ренолдс, не е само заглавие, а белез, а неестествено и има в началото си десет страници експонирани интересни и необичайни за литературата ни и за автора профила на един супер-свременно атомист, дошъл да се почукува, стана обикновен и простодушен като дете върху житейните пясъци и в неопределените води на обичайното от древните Черно море... Скот Ренолдс не е дошъл тук от скука, нито само, за да избяга от досадните въпроси на жена си, или от неприятния ореол на рехичната брадичка върху пълночното лице на сина си, а за да легне върху синята люлка на атомната гъба и горчивия спомен за своя козета Онехаймер. В прическата свежест на черноморското утро той мечтае за една стъклена лодка, или по-скоро за един стъклен ковчег, подобен онзи на Ной, с който да слезе на дъното и да потъне в хладната безчувственост на дълбината. Неговата мечта на старата и бавна гения се навежда и изправя над набръчканото стъкло на утринния щипс в близката и неповторима грация и чертае многозначителната кардиогра-

ма на едно друго — обикновено и вълно в простотата си човечество, чиято делнична житейност е по-прилежната и в всемогъща от безумното. Ала разата на студения и злосторен ритъм е по-силна от стремжата към обикновеност и простодушие! Скот Ренолдс не може да се отскубне от метастаза на формулите. Те нахлуват в календарите на тънката и хемоглобинова му вярва, вършат петнадесет хиляди мига назад, в мрачните окопче на ползване, до вкопането от ужас тло на Онехаймер, под жестоко сичане на атомни протуберанси, равно на светлината на хладна сална. После професор Скот Ренолдс ще се кача на един самолет, понесла в себе си непреодолима стремеж да превърща не гравитацията и изблика на шизофрениата — този неабстрактен спътник на фантастичната верига от форми — ще го направи жертва на същата тази гравитация.

Илющем — да спрем дотук, защото навлягаме вече в опасната зона на ненаситаност и защото всеки преразказ, и на сътвореното, и на замисля, е неизбежно блед и несъвършен. За сега ние сме се докоснали до първата дима, която лежи в душата и съзнанието на професор Скот Ренолдс. Ине мълчим и това е неизбежно откритие, независимо от неговия изход. В своята мирине на кафе и на хубав, силен тютюн. Единствените звуци идват от горивната камера на печката, където говорят пламъците на запалената нафта. Връщаме се в мисълта и чувствата става бавно, милиони пъти по-бавно от фантастичния ни избухване. И в тази различна скоростите в същност не крие тайната на оная субстанция, която съпоставя и разсъждава нарочаемо изкуство. Истинската тишина няма простотата, нито измерение. Тя не е нито златка, нито безкрайна. Тя е просто хладна. И странична... И оная, която я е почувствувал, се бои да я наруши. Затова ни е толкова трудно да се отворим в обичайния кой беше основният тон на тази незабравима вечер! Гласът на Надя, който тичаше по сини изписаните дъста, лъчущите извивки в изповедите на писателя, или пъхнатата като морско люто тишина! Такава вечер завършва с един поглед, едно ръкописане и с ето отна на стълбите в застоялия казачески стълбището. За да не завърши никога в разтворената мисъл и в развълнувания хаос на въображението. Тя има относителното тегло на един непанисан и истинската стойност на сто написани разкази.

Серафим СЕВЕРНАК

МЛАДЕЖКО ТВОРЧЕСТВО

ЕПИГРАМИ

АРИТМЕТИЧЕН ГЛУХИ
Роднините му бяха кръгли, но всяка се зад неговия гръб потули, че той бе важна щатна единица — и образуваха те заедно... стотица.
БЕЗ КОМЕНТАР
Най-добрият семенар наредиха му да вземе — сравни ги по големина и грабна... тиквеното семе.

Атанас Димитров

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Панорама (ОФОРТ)
Мотко Бумов

Кар. А. ГЕЦОВ

ЗА КОНКУРСА

Заразителният пример на родителите.

МАРШРУТИ НА МЛАДОСТТА И ДРУЖБАТА

Млади другари,

Всяко пътуване зад граница носи нови впечатления и преживявания, нови приятели. Може би и вие желаете да посетите мавзолея на Владимир Ильич или крайбрежия „Лавра“, да бъдете в Потсдам или Бухенвалд, в къщите на Гюте и Шилер, Карлови вари, Освенцим, Хелзинки — там ще ви отведат маршрутите на младостта и дружбата, които организира Бюрото за международни младежки екскурзии при Централния комитет на Комсомола.

За вас, млади другари от Великотърновски окръг, Бюрото организира екскурзии до СССР, Чехословакия, Германска демократична република, Полша и Финландия.

За всичко, което ви интересува по стойността, програмата, маршрутите, плановете и подготовката на документи се отнасяте до общинските, градските и окръжните комитети на Комсомола.

ОКЪЖЕН КОМИТЕТ НА КОМСОМОЛА
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОТП „Тепливо“ —
Велико Търново

ТЪРСИ
двама шофьори за самоходни шасита. Приемат се и трактористи с правоспособност за транспортни машини.

Заплата по щата плюс 30 на сто завишение.

ДМЗ за микротелфери — Горна Оряховица

ТЪРСИ
ПРАВОСПОСОБЕН ОКСИЖЕНИСТ
V РАЗРЕД.

3-1 СПРАВКА: „ЛИЧЕН СЪСТАВ“.

Държавен завод за автоматични везни
ЛАСКОВЕЦ

ТЪРСИ
ШЛОСЕРИ И СІРУГАРИ
ОТ ПЪРВИ РАЗРЕД НАГОРЕ.
Постъпване веднага.
ЗА БЕКЯРИ Е ОСИГУРЕНО ОБЩЕЖИТИЕ.
3-1 Справка: „Личен състав“ на завода.

3)

— Вие чухте изстрелите, нали? — запита капитанът.
— Тъй вярно. Пет минути след изстрелите зоната бе в обръч.
— Какво открихте?
— Никаква следа от жив човек.

— Абсолютно никаква?
— Само изстреляните гилзи на пост три.
— Нищо нередно да ви е направило впечатление в зоната?
— Съвсем не — дежурният се позамисли.

— Учудвам се и съвсем не мога да си представя такъв безпогрешен ред в района на зоната. Старши лейтенант Андреев бе енергичен, прилежен офицер, акуратен към службата и не искаше това да не бъде забелязано от по-старшия началник. Все пак трябваше да каже нещо, което не докосваше въпроса с някаква нередност.

— Един от подчесите ми доложи, че някаква жена в безелникави дрехи се е разхождала по хребета над пещерата. Но там местността е отбранена и вероятно е жена от селото, която се е завързала от полска работа. Смятам, че в това няма нещо нередно.

— Естествено, че за нас съвсем няма някаква значение кои минават в отбранения район. Ние пазим само забранения — подсмя се Пирински.

Капитанът се смръщи и само присъстието на по-младшите го накара да се сдържи и да не извика на дежурния, че той трябва да долага всичко, без да се налага да се измъкват с ченгел думите от устата му.

— Освен наряда, някакво служебно лице влязло е във района на забранената зона, — Съвсем не.

— Капитан Пирински приближи делгото, огледа се в светлите изпалени очи на войника, сетне улови кротко рамото му и запита:

Йордан Василев

превора
на
пост 3

но е жена от селото, която се е завързала от полска работа. Смятам, че в това няма нещо нередно.

— Естествено, че за нас съвсем няма някаква значение кои минават в отбранения район. Ние пазим само забранения — подсмя се Пирински.

Капитанът се смръщи и само присъстието на по-младшите го накара да се сдържи и да не извика на дежурния, че той трябва да долага всичко, без да се налага да се измъкват с ченгел думите от устата му.

— Освен наряда, някакво служебно лице влязло е във района на забранената зона, — Съвсем не.

— Капитан Пирински приближи делгото, огледа се в светлите изпалени очи на войника, сетне улови кротко рамото му и запита:

— Ти казваш, че от бурна на старите гробница е изскокнал човек, облечен в безелникави дрехи и аз ти вярвам. Добре... Но чуй ли неговите стъпки? Стъпки от холена? Стъпки, когато той се приближаваше към теб?

— Тъй вярно — войникът потрепера и след миг добави внушително: — Аз чувах много ясно стъпките на този човек. Когато той ме приближаваше, сухите клонки пращяха под краката му.

РАЗМИШЛЕНИЯ

Разсъждаваше се и над мръгата вълчак поясн от сива мръгта. Слънцето се издигаше зад далечните върхове на планината и червените му настръхнали личи опиваха стряхливо високите, побилята бурен в самотия, гложилца. Но тук светлината проникваше за минути и отново надвисваха ма-

сивните сенки на стръмните скали и огромните дървета. И посред бял ден тук царя вечно дрезгавина, гъст и лепкав полумрак, злокобна тайнствена тишина — побилята вледена гръбница, шом нагази в бурна на гробницата. Дри и птиците не прелитат над този мрачен гроб с клнати прогнати кръстове и дива преплетена растителност. Само големите жълтеникави смокове съскат около камъните и търсят плячката си.

Още от зорязване лейтенант Розин се гущеше, настърхан от росата, между косопрепуните кръстове и оглеждаше лъвата самотия паметника, които стряхаха опелели в средата на гробището. Сивият гранит бе обиспан с град от куршуми: покритваше се с истинна едра част от разказа на часовия. Ефрейторът бе стрелял точно, само в една посока, а не както предполагаше капитанът,

че е имало разсейване в клоните на дърветата. Но никаква друга следа от присъствието на жив човек. Останалото от разказа на войника изглеждаше фантом, фантазмагорни на полудял от страх човек. Някакъв си облечен в безелникави дрехи, който нападна поста внезапно, без да докосне часовия, без да навреди на обекта и изчезва за миг, както се появява.

Разбира се, макар че тук охраната бе пълна и строга, макар че тук всеки би повлякъл куршума, ако не спазва устава, съвсем не бе изключена възможността — врагът е коварен и хитър — да задреме някой от секретните постове, в зоната да се вмъкне бандит, но как може да се тълкува един от вариантите на тази плетеница: неизвестният да не остане ни най-малка следа и да не бъде забелязан от никой секретен. А да се изправи срещу огъня на автомата, куршумите на който пробиват пет сандими буква дъска, това бе явна глупост.

А... — младият разузнавач разтвори широко очи. — А няма ли да бъде добре, ако погледят капитана, че трябва да се огледа този Рангелов. Нападение върху силно охраняван район без следа от нападател, нападение на което е свидетел само един човек...

Лейтенант Розин осмъваше тук неоспан и измокрен от обилната роса. Той дебнеше да улови поне една нишка, да види поне една стъпка, ала в старите изоставени гробница нямаше други следи освен неговите и безелникавите понадения върху гранита на оше-

лените паметници. Слънцето се издигна, залувано над зоната. Над зоната падна мрак. Тръбата свиреше за ставане. Откъм копошните се чуваха викове на дневалните.

Лейтенант Розин се измъкна от гробищата и закрачи широко по тревяската, издълбан от пороя път. Той бе отчаян и в този миг приличаше на изморен ловец, който не е успял да види дори крило от дивец.

Но той прекоси наперено площадчето пред здравната служба, погледна под козирката да види белия силует на аптекарката — върху тъмните стъкла се отразяваха само клони и покриви — спусна се към портала на подеделения. Подвикна на първия дневален, който се мърпа пред очите му, да му подхвърли една четка и изчисти до блясък новите си ботуци. Огледа се самолюбиво и като подреждаше мислено рапорта си, закрачи към вратите на щабла.

Стори му се, че влиза в задимена пещ. Капитанът спеше или седеше зад бюрото си и в първия миг младият разузнавач помисли, че ни в това, ни в онова време неговия началник негов е заспан. Върху пепелищата димеше цигара.

Лейтенантът козирува отсечено и погледна завистливо четирите звездички върху изкорубения патгон на капитана.

— Какво има? — запита капитанът.
— Разрешете да докладвам.
— Да.
— На разсъзване обходих забранената зона.
— Да.
— И никаква следа от присъствието на жив човек.

— Това вече се знае.
— Но върху двата ошедали паметника има точни следи от попадения на куршуми.
— Е, да... — капитанът се позамисли. — Часовият просто е застрелял двата паметника. Провел е ношно занятие върху камени мишени.

И капитан Пирински извърна към прозореца глава, посегна безразлично към цигарите си, загледа разсеяно навън.

Лейтенант Розин бе смутен и доналяго обкръж от равностойност на капитана. „Изглежда всичко ще излезе звездечка мъгла — помисли лейтенантът. — Капитанът си пуши спокойно цигарата и вероятно ни се надсмива, защото аз наистина съм хукнал да уловя вятъра в старите гробница.“

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партия живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ 25-27; отдели „Съветско-патристичен“ 63-12; спорт, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 63-12; селскостопански 63-12; канцелария и фотосекция 24-59; коректури и дежурен редактор 33-78. ТЕЛЕКС 022670.

Ф. П. П. Димитър Найденов — Велико Търново

Индекс 21301

Младежки
творчество

Стр. 4, бр. 24, 23. 11. 1967 год.